

срѣщу бригадата на центра и дѣсното крило на 3-та бригада, спуснаха се бѣгомъ върху първитѣ траншеи, викаючи: „Аллахъ Аллахъ!“ налѣтѣха като грѣмъ върху рускитѣ войски, поваляха ги и ги убиваха и, безъ да се спиратъ, опжтиха се да прѣвзѣматъ по-натѣшнитѣ укрѣпления, отъ които изгониха защитницитѣ имъ.

Въ тоя пристѣпъ, 2-я баталионъ отъ битолскитѣ редифи и 5-й стрѣлковъ баталионъ, числящи се и двата къмъ 3-та бригада, бидоха буквално покосени отъ залповия огънь на неприятеля.

Атаката бѣше толкова бърза и тъй не-удържима, щото рускитѣ артилеристи нѣмаха врѣме да докаратъ впрѣгтелнитѣ коне, нито пъкъ да впрѣгнатъ ония, които имаха подъ рѣжа и бѣха принудени да се прѣдадѣтъ безусловно на турскитѣ войски.

I-та дивизия бѣ пробила отбранителната линия на неприятеля; тя прѣвзе три голѣми укрѣпления и 11 оръдия, ала едно ново прѣпятствие се изпрѣчваше прѣдъ нея; на 1000 крачки по-нататѣкъ имаше и втора отбранителна линия, отчасти заета отъ Руситѣ; тази линия се намираше прѣдъ бригадата на центра и се продължаваше срѣщу лѣвото крило въ посока къмъ Долни Дѣбникъ.